

Het heilig verlangen om Jezus te ontvangen vervangt het Sacrament van de Eucharistie, zodanig dat de ziel in God inademt en God de ziel.

Deze ochtend kon ik de Communie niet ontvangen.

Ik was er erg verdrietig over, hoewel ik me erbij neerlegde. Ik dacht dat als ik niet als slachtoffer bedlegerig zou geweest zijn, ik haar zeker had kunnen ontvangen.

Ik zei tot de Heer:

"Ziet U, "slachtoffer" zijn vraagt van mij het offer

- van U niet te kunnen ontvangen in het Sacrament.

Aanvaard dan mijn offer van U niet te kunnen ontvangen als een daad van liefde -die groter is dan wanneer ik U werkelijk had ontvangen.

U te moeten ontberen, is nog een groter bewijs van mijn liefde voor u en dit verzoent de bitterheid van dit gemis."

Terwijl ik dit zei, vloeiden de tranen uit mijn ogen.

Maar, oh goedheid van mijn goede Jezus!

Zodra ik begon in te dommelen, en zonder dat Hij mij lang liet wachten en lang naar Hem te zoeken, kwam Hij. Hij legde zijn handen op mijn gelaat.

Hij streelde mij en Hij zei:

"Mijn dochter, mijn arme dochter, moed!

Wanneer je Mij mist in de Communie, groeit jouw verlangen.

En door dit vurig verlangen, **ademt jouw ziel God.**

En God wordt door dit hevig verlangen van de ziel nog meer aangewakkerd.

Hij **ademt die ziel**

In deze wederkerige ademhalingen tussen God en de ziel wordt de dorst van de Liefde vermeerderd. En, **omdat Liefde vuur is, vormt Zij het vagevuur voor deze ziel.**

Dit resulteert voor haar niet alleen in één communie per dag zoals de Kerk toestaat, maar in een voortdurende eenheid, op dezelfde manier als ademhalen continu is.

Dit zijn communies van de **zuiverste Liefde in de geest**, niet met het lichaam. De geest is volmakter dan het lichaam, **de liefde is dus intenser.**

Zo beloon Ik

- niet degene die Mij niet wil ontvangen,

- maar *degene die Mij niet kan ontvangen* en die dit offer aanbiedt **om Mij blij te maken.**